

عنوان مقاله:

سناریو های توسعه اراضی مسکونی و اثرات آن بر سیل خیزی، با استفاده از مدل HEC-HMS

محل انتشار:

دومین همایش منطقه ای توسعه پایدار منابع طبیعی در حاشیه جنوب دریای خزر (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سمانه رضوی زاده - دانشجوی دکتری آبخیزداری و عضو باشگاه پژوهشگران جوان - واحد کرج

علی سلاجقه - دانشجویان دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

علی عباسی - کارشناس ارشد آبخیزداری

خلاصه مقاله:

افزایش روزافزون جمعیت انسانی و نیاز به مسکن، منجر به افزایش شدید سطح اراضی مسکونی شده است. این مسئله که با تغییر شدید و دیگری کاربری اراضی، که از اراضی مرتعی و جنگلی به سمت اراضی مسکونی و زراعی روبرو است منجر به بروز آثار زیست محیطی پدیده ای مانند سیل، خشکی رودخانه ها، طه، قنات خوابش.... شده است. هر سوی دیگر این مسئله در تناقض شدید با اصول توسعه پایدار، که به مفهوم حرکت بر روی محور انسان - محیط می باشد قرار دارد که می تواند منجر به مجروح شدن مسئله توسعه اراضی مسکونی به عنوان یکی از مخاطرات زیست محیطی شود. لذا در تحقیقات به منظور بررسی آثار زیست محیطی مسکونی شدن اراضی، رسیدگی توسعه اراضی مسکونی در دبی سیل یا به حوزه آبخیز طالقان، در قالب سه سناریوی 20، 50 و 100 ساله بررسی شد. این مطالعه با استفاده از مدل HEC-HMS و با استفاده از 10 واقع سیلابی همزمان (دو بیت بارندگی) انجام شد. نتایج نشان دهنده عدم تحصیل توسعه اراضی مسکونی در دبی اوج سیل در دوره 20 ساله و تفسیر ناچیز در دبی که اوج سیل در دوره های زمانی 50 و 100 ساله بود چه علت آن را می توان وسعت داد چیز اراضی مسکونی در مقابل عرصه های طبیعی و کشاورزی در منطقه مطالعاتی طالقان دانست.

کلمات کلیدی:

اراضی مسکونی، مدل HEC-HMS، توسعه پایدار، حوزه آبخیز طالقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/172752>

